

bygninger. Da dette synes naturligt, har man udtrykkeligt fastslaaet det ved Paragraffens sidste Stykke.

ad §§ 18—20 (Boligretten).

Boligretten er i væsentlig Grad organiseret som den Boligret, der foresloges af baade Flertal og Mindretal i Københavns Kommunalbestyrelse i 1924. Dog har man anset det ufornuødent som i 1924-Forslaget at lade 7 Dommere deltage i hver Sag. Nærværende Forslag nøjes med i Regelen 3: den juridiske Formand samt en Ejer- og en Lejer-Repræsentant. Bl. a. i principielle Sager og i Sager om Installation f. Eks. af Centralvarme, som kræver speciel Sagskundskab, kan dog yderligere to Lægdommere (en Ejer og en Lejer) deltage, saa at der foruden de sædvanlige Lægdommers lokale Kendskab tilføjes den eventuelle Sagskundskab og Erfaring hos to Lægdommere, der om fornøødent faar de nævnte Sager til Speciale. Herigennem saavel som ved de foreslaaede nye Regler om eventuel Indstillingsret for Erhvervsorganisationer samt om, at Ejerrepræsentanterne, som for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende ifølge den nugældende Lov ubetinget skal være Ejere af 7 Lejligheder, ikke altid behøver dette, har man søgt at sikre en fyldig Repræsentation for alle berettigede Interesser og al fornøøden Sagskundskab.

I Tilflyttersager m. m. (§§ 15 og 16) kan Boligretten sættes af den juridiske Dommer alene, da det her ikke drejer sig om Interessekonflikt mellem Ejer og Lejer, men om mere almene Synspunkter.

Iøvrigt er 1924-Forslaget i det hele søgt simplificeret (Udskydelse af de specielle Forligskamre etc.).

Den vigtigste Forandring er imidlertid Boligrettens Indordning i det almindelige Retssystem ved en formelt ubegrænset Adgang til Appel.

Muligheden for et urimeligt Antal Appelsager modvirkes formentlig i tilstrækkelig Grad ved nærværende Forslags § 20, sidste Stykke, idet denne Bestemmelse sikkert vil bevirke, at Appel praktisk talt hovedsagelig kun vil ske i Sager af indgribende Betydning for den paagældende (Opsigelse, Tilflytning etc.) og i principielle Sager, medens derimod Appelsager vedrørende det skønsmæssige Spørgsmaal om lidt højere eller lidt lavere Leje af sig selv vil falde bort. Denne Begrænsning støttes forøvrigt ogsaa ved, at Appel til Landsretten ikke er gratis (bortset

fra Bevilling til fri Proces), hvad derimod Behandling for Boligretten er ifølge Forslaget.

Iøvrigt gælder ved Boligretten og Landsretten de almindelige Grundsætninger for retslig Behandling, dog tillempet efter Hensynet til Sagens hurtige og bekvemme Gang. Det vil ligesom hidtil ved Nævnene i Reglen være unødvendigt at benytte Sagsfører ved Boligretten og Landsretten. Disse Retter skal selv fremskaffe saadanne Oplysninger, som det ikke med Rime!ighed kan forlanges, at Parterne skal tilvejebringe. — Lignende Øjemed tjener det, at Appelsagen skal behandles som „Kæresag“ i Stedet for som Ankesag. Det forudsættes, at Landsretten, naar Sagens Karakter giver Anledning dertil, behandler Kæresagen mundtligt i Stedet for skriftligt. Kærebegæringen (ligesom Sagens Indbringelse for Boligretten) kan ske ved mundtlig Henvendelse. — Ved en særlig Bestemmelse har man (i Lighed med Retsplejelovens § 20 for Sø- og Handelsrettens Vedkommende) søgt at sikre, at en Sag, som fejlagtigt forelægges den almindelige Domstol i Stedet for Boligretten eller omvendt, paa bekvem Maade overgaar til rette Domstol.

Blandt andet til Fremme af Ensartetheden bestemmes, at Boligretten principielt skal være fælles for de fire Kommuner, dog at der ved Udpegning af Lægdommere tages lokale Hensyn. Inden Beskikkelsen af Lægdommerne indhentes Erklæring fra de stedlige Ejer- og Lejer- og eventuelt Erhvervsorganisationer. Ordningen er gjort elastisk, bl. a. saaledes, at der for en Kommune kan udnævnes enten to Lægdommere eller et større Antal, som atter kan, men ikke skal, have særlige Kvarterer af Kommunen tildelt.

Hvad de juridiske Dommere angaar, foreslaas kun een fast Dommer, som iøvrigt kan erstattes af Suppleanter. Af Lægdommere behøver kun at udnævnes fire for hver Kommune, idet dog et større Antal for de tre største Kommuners Vedkommende sikkert vil være nødvendigt; iøvrigt kan Suppleanter anvendes.

Paa denne Maade kan Antallet af de Dommere, der til enhver Tid medvirker, rette sig efter den forhaandenværende Trang, idet der f. Eks. i den foreslaaede Lovs første Tid antagelig vil være Brug for et større Antal Dommere (Suppleanter) end senere.

Boligrettens Formand pensioneres efter Statstjenestemandsløvens Regler. Saafremt en Stats- eller kommunal Tjenestemand